

Setkání ministra životního prostředí Pavla Drobila s šéfem Státního fondu životního prostředí Liborem Michálkem v Poslanecké sněmovně 9. prosince 2010

Pavel Drobil: Pojd'me, pane řediteli (vchází do kanceláře). Já budu chvíli mluvit, jo? Zkusme se domluvit tak, že budeme k sobě absolutně otevření. Nemá smysl (nesrozumitelně). Ani vy, ani já nejsme ve své funkci, protože jsme vyhráli nějaký konkurz o nejlepšího ministra nebo o nejlepšího ředitele Státního fondu životního prostředí. V mém případě to bylo politické rozhodnutí, ve vašem případě to byla politická nominace, kterou udělal sice Martin Knetig, ale já jsem ji absolutně pokryl svojí osobou. Čili vnějškově vaše pozice je moje politická nominace. Stejně tak je na úřadě ještě jeden člověk, který má absolutní politické krytí, a to je Dušan Fibingr. Ten má mé politické krytí, to máte vy, má ale politické krytí jiných významných lidí z ODS. To znamená, není pro mě absolutně přijatelná varianta, *jakékoli války (nezřetelné)* mezi vámi dvěma, a je mi úplně jedno, jestli na vině je Dušan Fibingr, nebo vy, nebo kdokoli jiný. Prostě pro mě vy dva jste dvě politicky nominované osoby, žádný výsledek žádného konkurzu tady neproběhl, ani nemůže. Protože to jsou pozice kde... tam kde já nesu politickou odpovědnost, tak kašlu na to, co je v konkurzech. Já nedělám žádné konkurzy na obsazování osob, za které já nesu plnou politickou odpovědnost. Tu odpovědnost nenesete vy, (nesrozumitelně) a tak dále. Ale vnějškově, politicky (nesrozumitelně) při čistce nikoho nezajímá pan Michálek, ani pan Fibinger, když tam bude průser, tak to odnesu já. Proto nedělám žádné konkurzy v těchhle věcech, Šumava je jiný příběh, ten se táhne prostě dlouhodobě, ale tady jsem žádný konkurz nedělal a dělat nebudu. Prostě vy jste osoba, která byla nominována z mé strany, nakolik jsem v tom respektoval vaši dohodu s Martinem Knetigem, že tuto pozici si nominuje on a ponese za ni plnou politickou odpovědnost, to podotýkám. A Dušana Fibingra prostě nominovala jiná mocná politická struktura uvnitř Občanské demokratické strany, se kterou já mám dobré vztahy a chci je mít, protože to jsou vztahy, které ze mě udělaly místopředsedu, (nesrozumitelně) Doufám, že si to říkáme jenom mezi sebou, že to není rozhovor, který následně bude někde lítat v nějaké podobě. A proto říkám, že pro mě jakákoli představa, že vy dva spolu nebudete spolupracovat, tak znamená, že tam prostě nebudete. To říkám úplně na rovinu, úplně natvrdo, a úplně stejně tak jsem to řekl Dušanovi Fibingrovi. Prostě to jestli si potom kolem sebe vytvoříte týmy nebo jste si vytvořili vy toho vašeho pána, co byl minule místo vás na poradě, já si nevzpomenu jméno...

Libor Michálek: (nesrozumitelné jméno)

Pavel Drobil: To je vaše věc, vaše odpovědnost, a já vám do toho nekecám. Ale ti lidé už jsou vaše nominace, nemají žádné politické krytí, a byl bych rád, kdyby se podle toho chovali, k lidem kteří mají politické krytí, jako vy dva. A teďka k tomu, co se přiznám, že mně se nelíbí. A je třeba si to říct. Na začátek říkám, že absolutně nezpochybňuji vaši kompetenci, pokud se týče pracovní, pokud se týče odborné. Tam třeba jsou některé věci, před kterými smekám, které byly zvládnuté naprosto perfektně, čili tuhle pozici já absolutně nezpochybňuju. Co říkám ale na rovinu, z čeho mám obrovské obavy v posledních týdnech a měsících, a kde a řeknu to naplacato, s čím nejsem spokojený, tak to je vnímání toho, že to není pouze vaše odborná práce, že tam nejste projektový manažer, který byl najat na jeden projekt, proces, který administrujete, a zbytek prostě nějak klouže po povrchu nebo se nedaří prostě. Z tohoto pohledu, já jsem to říkal už jednou, to je polopolitická funkce, ať se vám to líbí nebo ne, je to polopolitická funkce, kde jste prostě v dění těch politických vlivů, je to jeden z mála fondu v dané situaci, který má peníze, a proto se na něj kouká tak, jak se na něj kouká, spousta lidí má pocit, že by si v tom chtěla hrát nějaké hry a... já se přiznám, že když byla poprvé ta záležitost s tím premiérem, tak jsem

zpozorněl. Protože představa, že vás nenapadne tyhle věci řešit prvně se mnou, a teprve potom budete komunikovat s premiérem, my jsme si to potom vysvětlili, co vás k tomu vedlo, já jsem to vnímal jako selhání, ale které jste mi nějakým způsobem byl... nebo vzal jsem pro mě v tom otevřeně nějaké pochopení. Jakkoli vámi neiniciovaná vaše druhá návštěva úřadu vlády u pana Pavla (*nesrozumitelné*), to už se přiznám, že jsem z toho *zalapal* (*nesrozumitelně*) vzhledem k věcem, které jste tam říkal na Dušana Fibingra. A musím říct, že jste vyděsil i úřad vlády. Protože to opravdu není zvykem jakoby v tomhle segmentu takovýmhle způsobem se bavit o lidech, kteří jsou tam stejně jako vy, na základě politické nominace, ne na základě žádného dalšího konkurzu. Vaše mediální dementi osoby, kterou mi uložil, abysme jí dali na fondu příležitost, pan premiér, a to je ten bývalý starosta, to jsem se fakt jako děsil, kdy po tom druhém telefonátu od pana premiéra, když už zvyšoval hlas, co tam mám kolem sebe za lidi, kteří permanentně porušují subordinaci mezi ním a ministrem, tak to jsem se fakt děsil třetího telefonátu, naštěstí nepřišel. Nicméně, já jsem navrhoval... já mám ve vás důvěru odbornou, ale já postupně ztrácím elementární důvěru, že žádný další faul tohohle typu prostě nenastane. Že jste si vědomý toho, že jste tam můj ředitel. Máte samozřejmě právo, v okamžiku, kdy se vám nelíbí, co po vás chci nebo co dělám nebo kam ten úřad směřuji, a fond je jeho součástí (*nesrozumitelně*) ale vaše nominace je politická. To znamená, varianta, že vy budete hrát nějakou svoji politiku, a omlouvám se, já to nemyslím tak, jak to slovo zní, já vás nepodezírám z toho, že byste hrál nějaké hry proti mně. Ale že ten fond prostě nepůjde tak, jak já chci, že nebudou fungovat interpersonální vztahy, které chci, aby fungovaly, že tady bude prostě nesouhra mezi pro mě dvěma lidma, kteří mě v tom fondu personální zajímají, to jste vy a Fibingr, další mi můžou být ukradení. A teď to nemyslím pohrdlivě, to už jsou vaši lidé, vaše odpovědnost, do toho vám kafrat nebudu, s jedinou výjimkou marketingu, protože na tom se musíme domluvit, jak budeme celkově vnějškově prezentovat celý resort, a státní fond je prostě jeho... Co? (*Drobil se zřejmě ohlíží na televizi, chvíli mlčí*)

Já prostě z toho začínám mít čím dál větší obavy, to říká na rovinu. To, že jste si vzájemně s člověkem... já jsem vás absolutně přikryl, vaši politickou motivaci. Ale také jsem vám na začátku řekl, že tady v tomhle případě, protože Martin Knetig je člověk, kterému já absolutně věřím, zejména pokud se týče finančního poradenství, a jako takového jsem si ho jako poradce najal, na základě jeho nominace. Pokud on mi oznámí, že vy jste spolu přestali komunikovat, nebo jste spolu diplomaticky řečeno rozvázali diplomatické styky, tak já na rovinu říkám... já to řeknu natvrdo, prostě: jakýkoli důvod, proč bych já měl politicky držet tuto nominaci, se začíná limitně blížit nule. Teď je třeba říci, jak z toho ven, nebo co navrhuje vy. Já teď tady žádné odvolání vás nemám. Ale je pro mě nepřijatelné, aby tenhle stav trval o sekundu dýl, než opustíte tuhle místnost. Já nějaký návrh řešení mám, ale zajímá mě váš návrh, a já vám pak to slovo dám. Ale říkám, oddělme dvě věci: je tu věc profesionální, kdy já možná s výjimkou administrativního zvládnutí závěru zelených (*nesrozumitelně*) z hlediska počtu přihlášek, a tak dále, ale já skutečně z hlediska profesionálního výkonu vaší práce a její prezentace zásadní problémy nemám. Ale já mám fatální problémy s komunikací, ať už vaší se mnou, nebo vnějškově, já mám problémy s tím, jak to vypadá interpersonálně v úřadě, říkám, ten základní problém, který mám, je že vás ke mně skutečně dovedl Martin Knetig, to je člověk, za kterého dávám ruku do ohně, že to bude nejlepší ředitel státního fondu a parťák, kterého jsem si mohl vybrat. A pokud on mi sdělí, že ne z jeho strany, ale z vaší strany došlo k tomu, že jste v podstatě řekl: s tebou já se nemám o čem bavit, tak se to dostává do pozice, že veškerý můj důvod, abych u vás držel politické krytí, se limitně blíží nule. A buď to z té nuly dostaneme někde do přijatelné roviny, pokud se týče státního fondu, a nebo prostě já si nemůžu dovolit nemít svou osobu v nejvyšší funkci ve státním fondu životního prostředí. Já otevřeně teď říkám, že tu nemám žádný odvolávací

dekret vůči vám, (...) Na druhou stranu mi nic nebrání v tom, abych tu situaci personálně řešil, pokud se mé přesvědčení o tom, že ten problém, který nastal, je prostě obrovský, pokud tohle mé přesvědčení, které teďka je, to říkám otevřeně, pokud vy mi ho nerozptýlíte.

Libor Michálek: Já teda možná na úvod, a pak už budu mluvit otevřeně. Přiznávám, že prostě došlo k těm chybám v komunikaci, a opravdu ta věc, jak jsme u toho začínali, to mělo být řešeno s vámi. A i dnes vlastně bych chtěl nějaké takové věci otevřeně popsat, jak jsou. V podstatě, já jsem Martina Knetiga měl vždycky taky za superodborníka v oblasti toho investičního poradenství, byl nucenými správci, likvidátory v x prostě firmách, vždycky odvedl nejlepší práci ve srovnání s tím, co odváděli kdokoli ostatní. Když jsem dostal tuto nabídku, tak jsem samozřejmě zvažoval veškerá pro a proti. Co se bohužel asi v této komunikaci mělo odehrát, upozornění ze strany Martina, že některé kroky, které od si v této funkci představuje, by z mého pohledu ČNB?, kdy prostě je třeba extrémní důraz na nějakou transparentnost, na ty lidské pocity a tak dále, že by se mi mohlo přičít. Nicméně, já jsem se v té komunikaci vždycky snažil najít nějaký maximální možný kompromis, a to se týkalo i té vlastní metodiky ukládání finančních prostředků.

Pavel Drobil: On má v tomhle absolutní absolutorium, jo. V okamžiku, kdy jste tenhle materiál předložil, a i člověk, který mi chodil permanentně vyhrožovat, že když cokoli změníme na situaci, kterou tam nastavili Weismann se Štěpánkem, tak že se bude dělat bůhví co, *(nesrozumitelně)*

Libor Michálek: Takže já jsem s ním snažil, a ono to souvisí už s tou první věcí, a s tím, kdy já jsem začal mít problém. Já jsem začal mít problém v tom smyslu, když konkrétně pan Fibinger mluví s nějakými osobami, a řekneme mluví o věcech, bez toho, aby měl nějak otestováno, co je to za lidi. Já jsem opravdu tohle vnímal jako rizikové.

Pavel Drobil: *(nesrozumitelně)* on mi to v podstatě nepotvrdil. Víte, v čem je problém? Problém je ten, že pokud jste měl takovou věc, tak... já jsem na samého začátku chtěl, abyste se vy dva maximálně kooperovali. V první řadě jste si to měli vyříkat spolu. Pokud by byl problém, tak jste si měl zavolat Martina a říct: Hele, tohle je velmi citlivá záležitost, i já jsem na to dal politicky jasný pokyn, že tady se nesmí obejít vůči něčemu, co by bylo netransparentní. Martin Knetig byl druhý, s kým jste to měl projednat. A pokud by vaše pochybnosti nadále trvaly, tak jste se měl objednat u mě.

Libor Michálek: To beru za chybu, že to takhle neproběhlo. Jenom se snažím vykreslit, že i v mém případě docházelo ke ztrátě důvěry v to, že některé ty osoby, které se kolem fondu pohybují, neudělaly nějaký neobezřetný krok.

Pavel Drobil: Hmm.

Libor Michálek: A v okamžiku, kdy to dospívá do takové podoby, že připravovaná zakázka v tom objemu 80 milion korun, tak už po trhu běží, jak přesně bude výsledek té zakázky...

Pavel Drobil: Já nevím, o jakou zakázku se jedná.

Libor Michálek: Poradenství, o kterém se jedná, bylo 80 milionů korun. A v okamžiku, kdy vám už z jiných poradenských nebo advokátních kanceláří jde informace, že na první místě bude KPMG, respektive vytvoří konsorcium s Mottama...

Pavel Drobil: Mott MacDonalds? Tyhle firmy já bych nikdy nechtěl mít ve své resortu.

Libor Michálek: Nicméně, pak se člověk setká konkrétně s tím zástupcem té advokátní kanceláře, dotže se ho, jestli je to opravdu takhle nalajnováno, a ten člověk potom potvrzuje: Ano, Martin, Dušan kontaktovali, takhle dohadují ty podmínky, je do toho zapojována i jeho firma DVC konsult, která vůbec nemá pokrýt hodnocení těch kvalitativních kritérií, ale má tam figurovat jenom jakoby v uvozovkách otvírač obálek a případného nějakého manipulování. Pro mě jsou tohle věci prostě jakoby za hranou toho, na co je člověk zvyklý v tom sektoru, odkud přichází. A já bych se opravdu nerad dostal do situace, abych byl někdy trestně popotahován. A já jsem tohleto říkal, jak Martinovi, tak Dušanovi, že opravdu všechny věci musí mít nějaké mantinely a dle mého názoru se tyto dvě osoby se za těmito mantinely pohybují. A opravdu musím říct, je otázkou času, kdy někde nějaká nahrávka něco, bude vytaženo...

Pavel Drobil: Ona nějaká nahrávka je?

Libor Michálek: Existuje.

Pavel Drobil: A vámi pořízená?

Libor Michálek: Ano.

Pavel Drobil: Vy jste si pořídil nahrávku na Martina Knetiga a Dušana Fibingera?

Libor Michálek: Víte, proč jsem to udělal? Protože já se obávám, že oni v té své, řekněme neobežetnosti, se můžou dřív nebo později dostat do situace kdy toho někdo pořídí, a vůbec je nebude nějak chtít korigovat, ale potom prostě s tím zamává někde... A to, co se odehrálo s tím Dušanem. Mně totiž když volal Honza Juchelka, tak ten byl vyděšen. To že on to teďka komunikuje v takové jakoby utlumené podobě, tak ok. Ale on mě zavolal: Přijď, prosím tě sem. Je to něco, co mu jako evokuje 90. léta na fondu národního majetku, kdy pan Krčmář prostě otvíral obálky a zpětně telefonoval těm určeným vítězům, jak mají korigovat své obálky. Také říkám: Mně tohle evokuje prostě...

Pavel Drobil: Nezlobte se na mě, ale po tom rozhovoru, jako vy mně dostáváte asi do čtvrtého útoku. Vy si pořizujete nahrávky svých nejbližších spolupracovníků, tak tam nemáte co dělat.

Libor Michálek: Já jsem k tomu přistoupil až v té opravdu už krajní situaci. Já nebudu tady popisovat všechno jedná, co byly s tím Martinem. Ale jeho představa byla, že snad mi každý týden nadiktuje deset bodů, co budu další týden reportovat, zda jsem splnil nesplnil, a odůvodňovat případné nesplnění. A opravdu v té situaci, jaká na tom fondu je, a kdy je třeba dělat celou řadu kroků, aby se to na tam vůbec nerozpadlo, tak opravdu není možné...

Pavel Drobil: A důvod, proč by se to mělo rozpadnout, je jaký?

Libor Michálek: Pan Štěpánek udělal chybu, udělal chybu v tom, že měl požádat o navýšení počtu systematizovaných míst, neučinil tak a ze své vůle o 80 navýšil. Pochybil profesně, nepochybil věcně. Protože ta agenda, která je teď v programu Zelená úsporám je natolik značná, a toliknásobně přesahuje to, co se administrovalo v předchozím roce, že opravdu...

Pavel Drobil: Loni to byla nějaká aspoň jedna miliarda něco, a teď to bude...

Libor Michálek: Ke dvaceti miliardám. Takže ano, úspory, rozuměl jsem všem důvodům a učinil jsem i konkrétní personální kroky, aby se opravdu ten počet snížil. Na druhé straně, ti lidé tam opravdu toho mají nad hlavu, to je bez diskuse. A ten způsob předchozího vedení, teď nechci zabíhat do detailů ohledně pana Vlka nebo paní Plockové, ale to, že oni manipulovali ty odhady tak, že si vybírali ty statistické veličiny, které dávaly co nejnižší odhad, tam opravdu byly difference třeba v řádu miliard, kdy metodicky nijak nesjednocovali postupy jednotlivých krajských pracovišť, a teď čelíme tomu, že...

Pavel Drobil: Mohl bych tuhle zprávu od vás dostat?

Libor Michálek: Ano.

Pavel Drobil: Když se mnou nekomunikujete, tak pro mě jste za to odpovědný vy. Pro mě jednoznačně brutálně, způsob administrace zelená úsporám v posledních dvou tří měsících, *(nesrozumitelně)*.

Libor Michálek: Já jsem nechtěl vás úplně zatěžovat detailními problémy.

Pavel Drobil: Pakliže nám tady zhavaruje zelená úsporám, na kterou se třese polovina republiky, a je v tom 20 miliard korun, vy mi tady říkáte, že máte hlavu v pejru a pořizujete nahrávky kvůli omlouvám se v tomhle kontextu, blbosti za 80 milionů, a necháte si tady lítat miliardy? To já budu radši, když si budete pořizovat nahrávky.... Mně teda přijde obskurní, šílená, mě by to v životě nenapadlo, abych si někoho nahrával, ani já, jo. *(není úplně srozumitelné)*

Libor Michálek: Já jsem několikrát Martinovi říkal, nebo jsem ho i prosil, aby fakt nezasahoval nebo neměl tendenci zasahovat do úplně detailních věcí toho fondu.

Pavel Drobil: Je pro mě neuvěřitelné, že tohleto neměl vydiskutované na začátku.

Libor Michálek: Já jsem opravdu nevěděl, jakou má Martin představu o fungování toho fondu.

Pavel Drobil: Víte, jak za vás Martin ručil? Protože já jsem mu říkal, že tohle je změna, kterou si udělám sám. To je nejdůležitější osoba mimo ten barák, to znamená z hlediska nejbližšího okolí, náměstka a tak dále. On mi říkal: Ne, prosím tě, já mám člověka, se kterým jsme, když to řeknu blbě, na české národní bance kradli koně, ten člověk tam se mnou přežít úplně všechno, to je člověk, kterému věřím jako svému bratřovi, *(nesrozumitelně)* to je člověk, co bude absolutně loajální člen týmu, se kterým ten státní fond dostaneme do podoby, ve které je nyní. To znamená zelená banka, odideologizování, oddělení blbostí se zelenýma a podobně. Prostě naprosto profesionální bankovní ústav.

Libor Michálek: Rozhodně ano. Já bych z toho ten profesionální úřad rád udělal a myslím si, že ta představa, jak k tomu dopět, je relativně jasná. Ale to, co do toho Martin začal vkládat, byly věci hodně nestandardní. Ale když mu to řeknu poprvé, podruhé, potřetí, že takhle opravdu už to vnímám za hranou, a jde to dál v tom tlačení na pilu, tak já už prostě...

Pavel Drobil: Jako hele, pochopil jste mě v tom telefonu, vzdělaný bankovní úředník?

Libor Michálek: Pochopil, pochopil.

Pavel Drobil: Takže jak z toho ven, pánové? První varianta je ta, že aby existovala jakákoli disproporce mezi michálkem fibingerem a knotigem je nepřijatelná. To říkám na rovinu.

Libor Michálek: Dobře, já se s nima sejdu. Sejdeme se asi ve třech, protože ve třech jsme se scházeli vlastně i hnedka v těch prvních fázích.

Pavel Drobil: Já souhlasím. *(nesrozumitelně)* Nemůžete fungovat bez toho, aniž byste si hráli na nahrávky. Pokud něco takového existuje, tak jim to musíte dát. A ujistit je, jste katolík, stejně jako já, křesťan, ujistit je, že jestli něco je, jestli tady něco bylo, tak že je to teď tady na tom stole, ta výpověď bude zničena a nic dalšího není. Bez toho žádné obnovení elementární důvěry mezi váma nastat nemůže. Cokoli si budete říkat, bude jenom pára nad hrcem. Bez toho prostě nenastane nic, to já vám říkám na rovinu. Jestli se před něčím bekujete, před mnou se nemusíte bekovat vůbec v ničem, na druhou stranu, já úplně natvrdo řeknu, že jestli vás budu chtít odvolat, tak vás odvolám, je to moje právo a hlavně moje politická odpovědnost. A je mi úplně jedno, jestli máte na někoho nějaké nahrávky nebo nemáte, to je mi absolutně fuk, protože to se mnou nemá absolutně nic společného. A v tomhle smyslu, *(nesrozumitelně)* Pokud máte něco, co dokazuje něco, co má nějakou trestněprávní odpovědnost, tak buď s tím zajděte na nejbližší policii, a nebo to zničte. V opačném případě to zničí vás. To říkám úplně otevřeně. Nevím, co máte nahraný, mně je to jedno prostě. Pokud se mně týče, ode mě nikdo jiný mandát než standardní řešení bohužel někdy nestandardních situací, tak jak to v politice bývá, tak neměl a nemá. Ale já mám-li mít důvěru v někoho, tak já bych si v životě nepořídil ničí nahrávku, v životě. Pro mě je to tak za hranou, že já bych radši rezignoval, pokud bych se dostal do té pozice, tak bych řekl: Sorry chlupci, ale u tohohle já už být nechci. Ale já si budu myslet, že je to zkrat, *(nesrozumitelně)*, vy mně potvrdíte, že to byl zkrat. A v opačném případě, že mi to nepotvrdíte, tak pro mě varianta, že bych spolupracoval s někým *(nesrozumitelně)* kdo takhle zkratuje, je nepřijatelná. Já vám dám jednu věc na uvažování: Pro mě samozřejmě značka ideál je, že za mnou přijde pan Michálek, v pravé ruce bude mít ruku pana Fibingera, v levé ruce bude mít ruku pana Knotiga, nebo to vyměníte, to je úplně jedno, a přijdete mi oznámit, že toto je řešení ???, které mi v zájmu státního fondu životního prostředí mi garantuje to, že neuvidím nikdy v žádné poloze činnosti, které byste odváděli, z hlediska odborného žádný problém. To je první varianta, a varianta nejlepší. Varianta číslo dvě, která je fakt dobrá a pro mě akceptovatelná, a protože říkám, ani na vteřinu nezpochybnuji vaši odbornou erudici, varianta číslo dvě je, že mi půjdete dělat náměstka *(nesrozumitelně)*. Já potřebuju náměstka, který pod sebou bude mít kompletně celou státní správu, a který mi udělá projekt za miliardu. Já jsem totiž v jednom okamžiku dospěl, a to vůbec nesouvisí tady s těmahle věcmi, ale já jsem přemýšlel nad tím, jak ten projekt uchopit dál, *(nesrozumitelně)* je tady varianta, že bychom se stali polovičními spoluvlastníky pro oblast Českomoravské záruční a rozvojové banky, *(nesrozumitelně)* která by mohla být onou zelenou bankou. Mohlo by to být médium... *(nesrozumitelně)* Pokud bych vedle sebe měl člověka, jako svého náměstka, který by vedle státní správy měl *(nesrozumitelně)* tak by to pro mě byla maximálně komfortní situace. Protože já si myslím, že v nějakém okamžiku, a to byla možná moje chyba při tom úvodním zadání, tak já myslím, že v nějakém okamžiku byste se musel dostat do situace, kdy byste musel přijít, protože jste profík. Představa o transformaci tohoto fondu na zelenou banku, já se dostávám do střetu zájmů s tím, co bych měl reprezentovat jako šéf fondu. V nějakém okamžiku si nutně budete muset jít po kompetencích, v nějakém okamžiku si nutně budete muset jít po struktuře vnitřní, a v nějakém okamžiku nastane to, co by podle mého názoru ten, kdo je do toho zažraný, ředitel státního

fondů, vám neumožní ve vašem vlastním... jste v situaci, kdy podle mě mi nemůžete předložit dobrý projekt zelené banky, protože bude nutně ovlivněn tím, jak funguje státní fond, jaké jsou jeho kompetence a jaké jsou kompetence šéfa státního fondu.

Libor Michálek: A to už se promítá i v tom materiálu, která dneska je na stole, tak skutečně nejvýhodnější variantou může být fúze té právnické osoby do Českomoravské a do budoucna třeba Ekologické banky...

Pavel Drobil: *Já jsem ten materiál dostal.??? nesrozumitelné*

Libor Michálek: Jo, tak to se omlouvám, já jsem poslal tehdy pouze ten drát, takže už to má trochu lepší grafickou podobu než tehdy... Tam rozumím tomu že ta situace může být podobná, jako byla komise pro cenné papíry vůči ČNB, kde pokud se má prezidium rozhodovat o zákonu své...

Pavel Drobil: Ale já nad tímhle přemýšlel a říkal jsem si, že v nějakém okamžiku přijdu a bude se chtít s vámi bavit dál. To bylo v době, kdy ve mně nerezonovaly zas tak zásadně téma vztahová a personální... Já se fakt omlouvám za to slova, ale já to budu považovat za faul za vaší strany.

Libor Michálek: Rozumíte, já podobně můžu vnímat jako faul to, co udělal ten Dušan nebo ten Martin.

Pavel Drobil: *(nesrozumitelně)*

Libor Michálek: No nemám, a právě proto, že nemám...

Pavel Drobil: To, že jste se pánové nahrávali... Já vám říkám, moje dobrá rada je: Přineste mi to, zničte to a odpřísáhnete mi, že neexistuje nic jiného. Bez toho není šance naleznout jakoukoli normální *nesrozumitelné*

Bez toho není možné, aby jste splnil mou představu, tu nejlepší po číslem 1. Já říkám, zvažte i tu variantu číslo dvě, to není žádná náplast ani *žádné držhubne ???*, je to velmi důležitý úsek na resortu. Navíc budeme dělat transformaci uvnitř resortu, to znamená změni se celý, tak jak je to dneska nastavené, to znamená z té obrovské hromady odborů státní správy by se stal jeden. Já jsem uvažoval s tou legislativou, protože jsem absolutně nespokojen s tím, jak ... (nesrozumitelné) Pro mě by to byl velmi důležitý úsek a zároveň by ten úsek byl dost odkloněný od politiky. Tam je to hodně odborná věc, státní správa, transformace na zelenou banku. Legislativa sice může znít politicky, ale není politická, politické zadání tam přijde vzádu. A legislativci to potom už akorát převedou do slov. Toto je moje varianta číslo dvě. Číslo tři nechám na vás, protože mě žádná jiná varianta nenapadá.

Libor Michálek: Dobře. Já teda se s Martinem a Dušanem sejdu, zkusíme to probrat co možná nejotevřeněji. Já se přiznám, že bych osobně byl rád, kdyby řekneme i z jejich strany byla nějaká deklaráce, že v některých krocích o ten krok nebo dva couvnou zpátky.

Pavel Drobil: *(nesrozumitelně)* To je prostě nějaká struktura, to není nějaká struktura, to je prostě jižní Morava, ódéasácký region, to je region, který mi pomohl tomu, abych se stal místopředsedou a tím pádem i ministrem a možná to nevnímáte tuhle paralelu, ale díky tomu vy tam dneska sedíte. Každý další ministr životního prostředí vás odvolá, to vám garantuju.

Libor Michálek: Ale současně opravdu zcela vážně řeším to, jestli prostě být u některých věcí, kdy já bych třeba byl v riziku trestního stíhání.

Pavel Drobil: Já se vám teda přiznám, že bych nechtěl, aby se tam žádné takové věci děly. Já si neumím představit, že by tam byly věci, aby vás Martin nutil k věcem, které by zaváněly trestním stíháním.